

Előfizetési árak:
 egész évre 8 kor., félévre 4 kor.,
 negyedévre 2 korona.
Egyes szám ára 16 fillér.
 Hirdetések mérsékelt árak szerint.
 A lap megjelenik minden osz-
 törtökön.
 Felelős szerkesztő:
BRANKOVICS GYÖRGY.

KÖZÉRDEK

Szerkesztőség: Deák-u. 8.
 hova a lap szellemi részét illető
 közlemények küldendők.
 Keziratok vissza nem adatnak.

Kiadóhivatal: István-utca 9.
 hova a lap anyagi részét illető köz-
 lemények és előfizetési pénzek küldendők.
Kiadótulajdonos:
FUCHS ANTAL.

PESTMEGYE SZABADELVÜ KÖZÖNSÉGÉNEK HETILAPJA.

Felhívás előfizetésre.

Lapunk a „Közérdek” f. é. augusztus hó 1-én hatodik évfolyamának a harmadik negyedébe lépett s amily szerényen és öntudatoson tekinthet vissza multjára, ép oly szerényen és bizalommal tekint a jövőbe.

Két kötelességet vállalt a multban magára s ezt a két kötelességet lelkiismeretesen fogja a jövőben is teljesíteni.

E két kötelesség: **a tárgyilagos igazság s a valódi szabadelvűség hirdetése.**

Két ezelt tüzött ki maga számára a multban s e két ezelnak az elérésére szenteli minden erejét a jövőben is.

E két cél: **a község és a társadalom egészséges fejlődésének előmozdítása.**

E két kötelességet teljesítve, e két cél felé törekedve, a „Közérdek” mindenkor és mindenkiel szemben megtartotta a jó ízlésnek, a tapintatnak s az irodalmi műveltségnek a hangját, s ezt a jövőben sem fogja megváltoztatni. Éppen azért Ujpest lakosainak csak olyan érdekeiért emeli fel szavát, amelyek jogosak, méltányosak s a közjó érdekeibe nem ütköznek; s éppen azért a kellő értékre szállit le minden jogtalan igényt, minden önérdék sugalta ténykedést s igaztalan eljárást!

A „Közérdek” tehát csak azon polgártársaknak a támogatására számít, kik az igazságnak és a valódi szabadelvűségnek, a műveltségnek és a valódi testvériségnek a barátjai és hívei. Ezek támogatását és pártfogását kérjük ez alkalommal is midőn új előfizetést nyitunk.

Lapunk előfizetési ára:

egy évre 8 kor.,
 fél évre 4 kor.,
 három hónap 2 kor.,

mely összeg a lap kiadóhivatalába, Fuchs Antal könyvnyomdájába, Ujpest, István-utca 9. szám küldendő.

Hazafias tisztelettel:

a „Közérdek” szerk.- és kiadóhivatala.

A mai erkölcsök.

Az újpesti járásbíró egyik albirája mellbe lötte magát. Vérző sebével az irgalmasok budai kórházába vitték, a hol e pillanatban az élet határán vívódik s még az esetben is, ha nem hal meg, meg van — löve.

Az albiró megdöbbenő öngyilkosságának a lélektani indokaival e helyen nem akarunk részletesen foglalkozni, kötelességünk azonban kijelenteni, hogy a különben tehetős tisztviselő a mai erkölcsöknek az áldozata s ezekkel a mai erkölcsökkel le kellene már a magyar nemzetnek számolnia. Engedjék meg tehát olvasóink, hogy e szomorú öngyilkosság alkalmából ezekre a mai erkölcsökre hívjuk fel nyomatékosan a figyelmüket.

Az idők haladásával egyúton haladnak a művészetek és ugyanazon az ösvényen visszafelé fejlődnek az erkölcsök. Megállapodás sem az egyikben, sem a másikban nem képzelhető. Folytonos mozgásban vannak a művészetek és az erkölcsök, vagy a hanyatlás, vagy a haladás országútján.

Soha intenzívebben nem észleltük az erkölcsök hanyatlását az idő haladásával, mint napjainkban. Idegenszerű hangok esendülnek meg füleinkben. Idegen befolyás káros hatása nyilvánul meg erkölcsünkben. Pedig napjainkban a művészetek mintegy a közerkölcs papjainak szerepét játsszák. Istentelen pásztorok vezetése alatt a hívők nyája is az istentelenség örvényébe hull. Ez régi axioma.

Nemzetünk nap-nap után mintegy szemmel láthatólag veszt el ezeréves erős egyéniségét. Kivetkőzik ősi, meggyökeresedett szokásaiból, melyekkel biztosítá életét, elfelejti eredeti jellemvonásait, melyek erős vértet képeztek testén a századok viharában. Messze nyugatról új szellők fujnak. A szabadság ősi hazája megint új jelszavakat dobál a nemzetek elé. Valaha szent jelligéket hallottunk onnan, a szabadság, egyenlőség, testvériség szózatát. Hallgattunk rájuk — és nem bántuk meg. Ám az új jelszavak elől zárjuk be füleinket. . . . Lehet, hogy késő már ez a tanács. Társadalmi életünkben, művészetünkben, sőt irodalmunkban is, mindinkább tágabb teret foglal el a francia szellem, mely meg fogja népünket metelyezni, mely már eddig is kivetkőztette eredeti szokásaiból.

Az erkölcs a népek élete: az erkölcs halála a népek halála. Ez döntötte le Rómát, ez oltotta ki a görög nap fényét; ez okozta ezer és ezer nemzet pusztulását.

Korunk jellemző vonása a könnyelműség. Sajnálattal kell ezt minden téren tapasztalunk. Társadalmunk a könnyelműség ingó ta-

Lerándulás Szögedébe. *)

Egy kevés aprópénzre tettünk szert. Ugy áll a dolog tudniillik, hogy Deleassé ur, a francia miniszterelnök, a lapokban szelvéstetett osztrák-magyar-francia-orosz szövetség létrehozása érdekében való hangulatcsinálás költségeit, a mit tudvalevőleg Ugron Gábor országos képviselőnek megtagadott, jóízű alomban töltött éjjel után másnap az újpesti hírlapok kiadóinak és szerkesztőinek távirati utalvánnyal megküldötte.

Érdekes a dologban, hogy a távirat szövege magyar, a távirat kézbesítője egy osztrák származású szolga, a pénz francia, a kifizető postatiszt pedig egy Orosz nevű ur volt.

A szerkesztőség úgy találta, hogy ez, Deleassé ur terveire nézve, nagyon jó omen Ujpest községet illetőleg; azért is sebtiben gratuláltunk Deleassé urnak, — a ki a véletlen ilyen találkozására feletti örömben újabb küldeménynyel kedveskedett nekünk.

Ez az egyik.

A másik a magyarországi képviselő választási küszöb.

Ehhez a küszöbhez rohamlépésekben közeledünk. Hyenkor pedig a sajtónak kitűnő dolga van. Megnyílnak a pártkasszák ajtái s alig tesz valami mást a pénzeslevélhordó, mint a szerkesztőknek szóló utalványokat fizeti ki.

Mi tagadás benne, a mi szerkesztőségi

*) Terjedelmesebb volta és tárgyhalmoz miatt két előző számból kimaradt.

irodánkba is esepent, ha nem is esurrant, egy-két lengő bankó innen is.

Hogy az olvasó némienemű tájékozást szerezzen arról: mennyi pénzünk lehetett, elég annyit megemlítenem, hogy az ezresek kirakva, a szerkesztő és kiadó asztalát, a százfrankosok pedig a munkatársak asztalait teljesen befödtek.

Ennyi pénz láttára kezdett forogni velünk a világ és annak idegeinkre erősen ható tudatában, hogy ez a sok pénz a jogos tulajdonunk, majd hanyat vágtuk magunkat. Hogy ez be nem következett, azt a szerkesztőségi iroda szerényebb terjedelmének köszönhetjük, mert valamennyien együtt lévén, legföljebb egymásnak dőlhetünk.

Egy másik kellemetlen következménynek is szülője lön e nagy meglepetés. Nemcsak szavunk állt el, de eszünk is megállt. Annyi maradt meg eszűn, hogy az Ujpesten készülőben levő ellenzéki lap szerkesztője és munkatársai példájára lapunknak szeptember hónapig való beszüntetését okos dolognak tudjuk elképzelni és mi is meggyünk nyaralni ki Tátrába, ki a hova neki jól esik.

Mi tehát most nem vagyunk idehaza, s ha mindazáltal látnak bennünket, az csak a szellemünk lehet, azonképpen a lapot se mi szerkesztjük, hanem a szerkesztőségi szolga, a kire a szerkesztésből évek során keresztül annyi ragadt, mint a mennyi liszt ragad a molnárra a malomban, — akár akarja, akár nem.

Hogy a szerkesztő izmos tagjait melyik tenger hullámai nyaldossák s hogy a munkatársak melyik fenyes erdőnek illatárját szívják mohón tüdejökbe, arról számoljanak be majdan ők.

Én a magam utjáról akarok szólni, a melyet lapunk kiadóhivatalának, az öregnek látszó Fuchs Tóni bátyámmal tettem meg nagyon rövid 3 nap alatt.

A fent említett tisztelt pénzeknek aránylagos megosztása után, duzzadt tárczával és felocsúdvá az első pillanatok által előidézett ámulatból azt indítványoztam, hogy menjünk Ostendebe, onnan Ischlbe, aztán utó pihenő kurára Gasteinba. Futja miből!!

Az öregnek látszó Fuchs Tóni bátyám igazított egyet a mindenkoron leesni akaró orresiptetőjén, reám nézett, gondolkozott és végül szólt:

— Tudja mit? Gyerünk Szögedébe.

— Ugyan, ugyan!

— Amnyit mondhatok, hogy az életben még egy nem mulatott, — tudja mi az?! — ugy még nem mulatott, mint a hogy Szögedén mulatna!!

— Hm, hm!

— Semmi hm, hm. Holnap reggel 7 órakor indulunk. Tudja mi az?! — holnap reggel indulunk!

Belenyugodtam, mert Szögedet az árviz után nem láttam.

Másnap reggel már 7 óra előtt lakáson volt az öreg bátya, karján felöltőjével, a mit én nyomban kifogásoltam, knikker-ségnek jellemezvén azt, hogy annyi pénz daczára nem fogadott legalább hordárt, a ki ezipelje a felesleges ruhadarabokat.

Az öreg igazított egyet orresiptetőjén, a jobb kezével legyintett s aztán biztatott, hogy siessek az öltözködéssel.

Végre megindultunk, de csak azért, hogy én a kapuban megálljak.

— Hol van a fiakker? hol a gummirádlis? — kérdém bosszankodva.

— Miesoda fiakker? miesoda gummi-

laján áll. Moesaras telkekre pedig nem emelhetünk erős, szilárd, az idők viharaival dacolni tudó épületet. Az ilyen jó, puha talaj egyszersmind jó melegágya a gízagnak. Ebből érthetjük meg legkönnyebben, hogy miképpen hódolhatott meg az egész magyar társadalom oly könnyen az erkölestelenségnek, melyet náluak, mintegy spanyolfalat tolya elé, modern erkölcsöknek mondanak. Hozzászoktunk, hogy a művelt nyugattól csak tanulunk lehet, nem tudjuk elképzelni, hogy abból az országból, honnan a szabadság magasztos tanait kaptuk, behozhatjuk a pestist. Elkábultva szívtuk a francia levegőt és nem láttuk, nem éreztük a romlást, a mely tagjainkban szétáradt. Azt hittük, hogy új világot ismertünk meg. Igen az erkölestelenség és hanyatlás világát. Új szokásokat vettünk fel s eldobtuk könyelműen a régieket, melyek ezeréves multunk vezérlő esillagai voltak és miért? — Mindezt abból az egyszerű okból tettük, mert elfelejtettük, hogy egy nemzet nagymultu szokásai és erkölsei nem dobhatók el oly könnyen, mint az ócska ruhák és nem eserélhetők fel oly könnyen újakkal.

Talánsohasemóhajtották úgy vissza józan, sokat tapasztalt öregjeink a „régijó idöket” mint napjainkban. Ők képesek leginkább megítélni az erkölcsi hanyatlást, az igaz törekvések teljes megbénulását, az általános társadalmi elpuhultságot. Ők látják leginkább annak a francia szellőnek átkozott hatását, mely belébujva a művészetek Muzsáinak lenge ruházatába az erkölestelenség hirdetőivé tette azokat.

Vajha kinyilna szemünk meg idejekorán. Vajha meglátnók a föllegeket, melyeket hálvg főd el előlünk. Térjünk vissza ősi erkölcsinkhez és ne feledjük a lángelműjü Herbert Spencer szavait:

„A nemzeti erkölcsök a nemzeti életből születnek és a nemzeti erkölcsökön épül a nemzeti lét”.

radlis? — ütközött ő meg. Ki fog mai napfiakkerozni? Ha még automobilt mondana!

— No, hallja, ez még sen. járja. Rendelt volna hát automobilt! Futja bőven miből.

— Hagyja el, a benzín nagyon kellemetlen.

E pillanatban robogott felénk a megyeri villamos.

— Itt a mi fiakkerunk, meg automobilkunk — kiáltott fel és szaladt a megálló helyre.

Mit tehettem, szaladtam én is.

A villamos kalauzzal kötekedett az öreg, hogy sok a 30 fillér viteldij és elnevezte a társaságot hunezut, zsvány, betörőnek.

Nagyon bosszankodtam s a kalauznak 4 fillér borraivalót adtam.

Ezért meg ő bosszankodott.

— Ugyan, hagyja el, keltem ki én. — mikor annyi pénzünk van, hogy lehet valaki tulon tul smuczig!

— Magának nem való a pénz, — feddett az öreg. Érti? magának nem való. Ha Matzek, Reiter Sursi és a többi úgy bánt volna a pénzzel mint maga, valjon volna-e annyijok?

Nem szóltam egy árva szót sem.

A vasuti jegyet az öreg váltatta meg Sándor öcsésével, a ki utitársunkkul szegődött, miközben a portás szónokolni kezd: „Gyorsvonat: Czegléd, Keeskemét, Szeged, Temesvár, Buzsás”.

Rohanok a perronra. Utánnam az öreg és elfog.

— Hova szalad, hova rohan, mint valami automobilt? Hiszen mi csak nem fogunk a gyorsvonattal utazni.

Megrémültem.

— De öreg, az Istenért! mit akar maga velem?

— Mit akarok én magával. Semmit se akarok. A gyorsvonat oly drága, hogy egy jegy árért a személyvonaton mind a hár-

HIREK.

Lapunk mai száma melléklettel jelent meg és így terjedelme hat oldalból áll.

— Személyi hírek. Dr. Heyder Ödön váczi járási szolgabíró f. é. augusztus hó 5-én kezdte meg három heti szabadságidejét.

— A községi előljáróság ülése. A község előljárósága f. hó 8-án d. e. 10 órakor ülést tartott, melyen a mai délutáni rendkívüli közgyűlés tárgyai készítették elő s az utalványozásokon kívül apróbb ügyek intézettek el.

Közigazgatási bizottsági ülés. Pest-Pilis-Solt-Kiskunvármegye közigazgatási bizottsága augusztus hó 8-án délelőtt 10 órakor a vármegyeház kis termében ülést tart, melyen valószínűleg a nyári tartózkodási helyéről eddig már visszaérkező főispán fog elnökölni.

— Községi képviselőtestületi közgyűlés. Újpest község képviselőtestülete f. é. augusztus hó 8-án rendkívüli közgyűlést tart, melynek napirendre kitűzött tárgyai a következők: 1. A m. kir. államvasutak építendő főműhelytelepéből kiinduló közszatorna építése iránti határozathozatal. 2. Az 1901/1902. tanévre szóló ovodai költségvetés megállapítása. 3. A Vörösmarty-uteza esatornázása ügyében beadott indítvány tárgyalása. 4. Fischer helyesebben Almsteyer Emilia, Spindler Antal és Nav Antal illetősége tárgyában felsőbb hatósági rendeletek folytán hozandó határozat.

— Figyelmeztetés az adófizetőkhez. Az adófizető polgárság — dacára annak, hogy augusztus hó 1-je tehát házbérnegyed volt — oly lanyhán és gyéren jelentkeznek a község pénztáránál, mint talán még s óha. Figyelmeztetjük különösen a háztulajdonosokat, kereskedőket és iparosokat, hogy hátrálékos adójukat siessenek befizetni, mert a pénzügyminiszter kormányrendeletileg utasította a pénzügyigazgatóságokat, hogy a hátrálékos állami adókat és kincstári illetékeket biztosítsák s az adóbehajtást kellő szigorral fogantossítsák.

— Hymen. Fenyő Sándor a budapesti Kirner-féle csavargár irodavezetője, vasárnap, e hó 11-én délelőtt fél 12 órakor vezeti oltárhoz az újpesti izr. templomban Wagner Lipót helybeli ismert polgár szép leányát Rozsin kisasszonyt. Hosszu és zavartalan boldogságot kívánunk a fiatal mátkapárnak.

man utazhatunk. Érti? — mind a hárman. — Megnyugodtam. — Utóvégre a személyvonaton is elég kényelmes az I. osztályu coupé.

És a Sándor váltott három darab harmadosztályu menetjegyet.

Ugy éreztem, hogy kővé meredek.

Azonban mégsem meredtem azzá, mert oly energikus hangon, mint a hogy Bánkban mondta az őt László király nevében ebédre meghívó Cilleynek, kiáltam: „én nem megyek!”

— Micsoda „nem megyek?”! A Rotchild is harmadosztályon utazott. Tudja mi az?! a harmadosztályon!

— Igen ám, de akkor még nem volt annyi pénze — ripoztotam én — mint ma nekünk.

Kénytelen, kelletlen becipeltek a harmadik osztályu coupéba.

A véletlen úgy akarta, hogy felette kevés utas volt és mi hárman teljesen külön fülkében tettük meg az utat Szögedig.

Az ut kellemetességeit csupán az a lelkiismeretfurdalás zavarta, hogy tele pénzes tárczával egy vasat sem költhettem, akár-hogy akartam is. Ha éhes voltam és Czeglédre érve, ott villásreggelizni akartam, megkapta a kabátom szélét az öreg ur, a Sándor pedig pakolta ki a sült esírkét, meg a kovászos uborkát; ha szomjas voltam, kezembe nyomták a kellemes ízű sillerrel teli üveget.

— Én Istenem, mért is van nekem pénzem! sóhajtottam és szídtam Deleassé urat, meg a pártkasszát, hogy mi a manónak küldtek pénzt, ha szükségünk nincs rá?! Szögedről sok szöpet, sok jót hallottam. No, hiszen érzünk csak oda! Olyan urat, mint a milyen én leszek ott, nem látott egyetlen étterem hivatalnokja és kávéházi fő- és altisztje sem Szögednek. Ha automobilt lesz, azon kocsizunk be a városba, de minden-

— Fényes nász. Erkel Gyula nyug. operai karnagy, orsz. zeneakadémiai tanár, az újpesti Conservatorium főigazgatójának kedves leányát, Erkel Mariskát, a Baksay Sándor állami anyakönyvezető előtti házasságkötés után, f. hó 6-án d. u. 6 órakor vezette oltárhoz lovag Öváry Lipót orsz. allevéltárnok fia, Öváry Toldi János pénzügyminiszteri tisztviselő. Násznagyok voltak: Algya Sándor honvédhuszárezredes Öváry részéről, Szendy Árpád zenetanár pedig a menyasszony részéről. Nyoszolyóleányokként: Erkel Sári, Henszelmann Jolán, Erkel Rózi, Erkel Ilona, Györffy Margit, Maleczky Bianka és Maleczky Margit, vőfélyekként: Henszelmann Gyula, Erkel Jenő, Banovits Bertalan, Pogács Cornél, Rákóczy Elemér, Banovits Coriolan és Barsy Aladár, mint pálcások pedig Havas Tibor és Pohl Gusztáv szerepeltek. A templomba való felvonulás valósággal látványosságot képezett és tömérdek nézője akadt. Az esketést Illek Vince esperes plébános két paptársa segédletével végezte s az ifju párhoz magvas beszédet intézett. Az esküvőt pompás lakoma követte a menyasszonyi házban, melyen díszes társaság vett részt és a kitünő ezigány nótái mellett késő reggelig széles jókedvvel mulatott. Az ifju pár nászutra a Rivierára utazott.

— A „B. U. R.” új megállóhelye. A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy a „B. U. R.” közuti vasut vonalán, az újpesti Ösz-uteza sarkán, közbiztonsági okokból egy új megállóhely létesíttessék.

— Újfalu megállóhelye. Rákospalota-Ujfalu részén már készen van az új vasuti megállóhely s legközelebb átadatik a forgalomnak. Újfalu fejlődése érdekében különben kívánatos volna, ha az új vasuti megállóhely egy fiók-pósta hivattallal köttetnek össze, a mire értesülésünk szerint a kereskedelemügyi miniszternél meg van a hajlandóság, ha kellő lépések tételnek aziránt.

— Egy kis helyreigazítás. Az újpesti „Társadalmi Lapok” szerkesztőségének meg van az a jó szokása, hogy híreinket, melyeket mi fáradsággal állítunk össze, átolvasás, átdolgozás és a forrás megnevezése nélkül egyszerűen kiollózza lapunkból. Ennek bebizonyítására lapunk mult heti számában „Az ellenőrzési szemle” hatánapját szeptember havára tettük, holott mindenki tudja, hogy az ellenőrzési szemlék október előtt nem tarthatók meg, mert szeptember havát

esetre gummirádlison; és ha a borraivaló láttára nem vágja magát hanyat meglepetésében a kocsis, úgy legyen én még egyszer szegény ember!

Egy vontatott füttyülés, aztán a vonat megállt. Szegeden voltunk. A vaspályaudvar — mondhatom — nem jó benyomást tett reám. Később megtudtam, hogy az a hosszú bódé csak ideiglenes épület; mellette már emelik is az impozáns felvételi épületet.

Annál kellemesebb meglepés volt reánk nézve a fogadtatás. A perronon Tóni bátyánk két bájos unokahuga: a nyulánk természetű Sugár Ilona és a villogó tekintetű Sugár Böske várakozott reánk.

Megirigyeltem azt a két esőkot, a mit Tóni bátyánk habsburgi ajkára és Sándor öcsese a kis fekete bajusza alá kapott tőlük.

Nehogy még több esőkot is kapjanak és engem a sárga irigység beteggé tegyen, koesi után néztem. Kerestem tekintetemmel a gummirádlist.

— Mit tetszik keresni? — kérdék Tóni bátyánknak unokahugai.

— Gummirádlist, ha más nincs — válaszoltam én.

A két bájos leánykával együtt nevetett még Sándor barátunk is, a ki pedig mennél közelebb értünk Szegedhez, annál jobban kezdett hasonlítani az ezetes uborkához.

— Jó lesz nekünk a lövonatu vasut is — mondá Fuchs Tóni barátunk és ujabban igazított egyet orriszpetőjén. — Érti mi az? lövonatu vasut!

A leánykák azonban megnyugtattak, hogy bár gummirádlis nincs, de van fiakker. Rea is mutatott két ott ácsorgó négykerekű alkotmányra és hozzá tette, hogy ezek a legelegánsabbak. Eszembe jutott dr. Lichtmann újpesti orvos. Szakkasztott olyan volt mind a két koesi, mint az övé. Nem tudom már most ő vette-e mintának a szegedieket, vagy azok vették tőle az övéiket.

a nagy őszi gyakorlatok veszik igénybe. A „Társadalmi Lapok” hűségesen kiollózza, kiszedette és kinyomatta a szeptemberi ellenőrzési szemlét is, mi pedig bebizonyítván állításunkat — ezennel közhírré tesszük, hogy az idei ellenőrzési szemlék Ujpesten október hó 4. és 5-én, Rákospalotán pedig október hó 7. és 8-án fognak megtartatni.

— **„Rákospalotai Közlöny”** ezimrel f. é. augusztus hó 4-én egy új társadalmi és közgazdasági hetilap indult meg, melynek dr. Kohn Jakab a kiadótulajdonosa és szerkesztője, a jelszava pedig: „Mindent Rákospalota érdekéért és semmitsem annak érdeke ellen!” Ha a „Mindent”-ből az egyéni és a pártérdek is mindenkor ki lesz zárva: akkor gratulálunk Rákospalotának új lapjához, amelynek első száma érdekes tartalommal és ügyesen szerkesztve jelent meg.

— **Gödöllő képviselőtestülete** Miskegy Ádám bíró lemondása folytán megüresedett bírói állás miatt július hó 26-án rendkívüli közgyűlést tartott, melynek egyedüli tárgya volt a legközelebb megtartandó bíróválasztásra a jelöléseket megejteni. A közgyűlés a bírói állásra Redl József, Bara István és Ádám Ferenczet ajánlotta jelölésre a főszolgabírónak.

— **Az „Ujpesti Zeneművelő Egyesület” nyári táncmulatsága** a jelek szerint itélve, minden tekintetben sikerülni fog f. évi augusztus hó 10-én a rákospalotai parkvendéglő helyiségeiben. A buzgó rendezőség még a fővárosi laktanyákat is megrohanta, hogy ne csak kellő számu, hanem a „cibél” mellett „egyenruhás” tánczosokkal is kedveskedhessék a hölgyeknek. A mulatság különben az időjárásra való tekintet nélkül még fog szombaton tartatni.

— **Kiállítás Keeskenémeten.** A keeskenéti gazdasági- és iparkiállítást f. hó 11-én nyitják meg ünnepélyesen. A baromfi-kiállítás néhány nappal később, augusztus 20-án fog megnyitni. A kiállítás gazdasági részét külön területen, az ipari kiállítást a szomszéd-ságában rendezik; ugyanitt rendezik a baromfi-kiállítást is. Ugyanevak a gazdasági részben fogják bemutatni a gazdasági gépeket és eszközöket, a tejgazdasági eszközöket és a permetező készülékeket. A külön álló gépészeti- és eszköz-kiállításra érdekes gazdasági gépek és eszközök vannak bejelentve, a baromfi-kiállításon pedig bemutatásra kerül a baromfi-hizlalás és értékesítés eljárása is.

— **Névmagyarosítás.** Löwy Ignác (Izsák) ujpesti lakos, a belügyminiszter engedelmével *Lukács*-ra magyarosította a nevét.

— **Athelyezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter *Mártonffy Géza* m. a. v. és *Fajdáné-Simon Irma* ujpesti elemi iskolai tanítót, illetve tanítónőt kölesönösen áthelyezte.

— **Eljegyzés.** Boie József helybeli órási eljegyezte *Pressler Samu* vendéglős nevelő leányát, Gizellát.

— **Az Ujpesti Ifjak Társasköre** f. é. augusztus hó 3-án rendkívüli közgyűlést tartott, a melyen a kör tisztviselői kara választott meg. Megválasztottak: Elnökké Freyler A. István, I. alelnökké Hendl Lápót, II. alelnökké Wladar János, titkárrá Hajós Miksa, jegyzővé Kohn Dávid, pénztárossá Hadl Hugó, ellenőrré Kohn Jenő, könyvtárnokká Hadl Lajos, háznagygyá Ilovszky Sándor. Számvizsgálók lettek: Weisz Lápót, Schwarcz Gyula, Grünvald Mór. Választmányi tagok: Brenner Márton, Szedlaeck Jenő, Weisz Sándor, Lang Gyula, Hadl Arnold, Huber Armin, Weisz Béla, Riff Miklós, Kohn Pál, Jakobik Ant., Bielik János, Mayer Ferencz.

— **Az ovodaköteles és tanköteles gyermekek összeváltása.** A község előjárósága az ujpesti ovodaköteles és tanköteles gyermekeket összeváltván, az összeváltás adataiból kitűnik, hogy községünkben összesen 9742 ovoda- és tanköteles gyermek van. Ezek közül a 3—5 éves ovodaköteles 1462 fiú, 1586 leány, összesen 3048; 6—11 éves mindennapi tanköteles 2686 fiú, 2537 leány, összesen 5223; 12—14 éves ismétlődő tanköteles 761 fiú, 710 leány, összesen 1471. Valásson szerint: 6617 róm. kath., 9 görög kath., 14 g. keleti, 705 ev. reform., 445 ág. hitv. evang., 3 unitárius, 1949 izraelita. Nyelv szerint: 9658 magyar, 53 német, 3 lengyel, 17 tót, 3 eseh, 1 horvát, 7 orosz.

— **A Keserü család keserősége.** A Keserü család fejének igazán keserü az élete. A múlt évben gépész fia röpített golyót az agyabaszüleinek Kis-Deák-utcai háza előtt, f. é. augusztus hó 6-án este pedig másik fia Keserü Balázs az ujpesti járásbírósg albirója, Budán egy vendéglőben mellbe lötte magát. Az öngyilkos aljárásbíró a mentők vérző sebével az irgalmasok budai kórházába vitték. Az öngyilkosság oka állítólag az volna, hogy menyasszonya, Illek Margit a jeggyűrűjét visszaküldte.

— **Táncmulatság.** Az ujpesti szobafestő-mázoló-, fényező-, aranyozó- és czimfestő segédek Herezegh Vilmos és Gyulai Arpad a Vígsház növendékeinek, s a Lang-gyári dalárdának szíves közreműködésével f. évi augusztus hó 17-én a Colosseumban a szakiskola alap javára műkedvelői színelőadással egybekötött táncmulatságot rendeznek. Kezdeté pont 1/8 órákor. Belépti-díj: Személyjegy 1 kor. Családjegy 2 kor. Ez alkalommal színe kerül: A „Takácsok” című színmű, a következő közreműködőkkel: Tóth János, Járdek Anna, Izsák József, Galgóczi Herman, Zug János, Kohn Ignác, Aulich Lajos, Bodnár Pál, Polák Mariska, Bauman János, Zsánn Gyula, Fürst Jenő, Jármér Gizella, Bodnár Erzsike, Hadl Samu, Halmos Dezső, Goldschmied H., Frölich Péter, Fleischmann J. K., Berger Adolf, Silbermann Ignác, Gömöri Emil, *Herezegh Vilmos*, Futó Róza, Erdélyi Irén, Benicza Mariska, Epstein Imre, Neumann Vilmos, *Gyulai Arpad*, Tóth Juliska, Brandovszky J., Amszter Adolf, Tóth Dezső, Szigeti Etel, Blum Irma, Aulich Lajos, Tóth Kálmán.

— **A nyomdászok mulatsága.** A nyomdászok mestersége, egyike a legveszedelmesebb mesterségeknek. Az ólombetűt, melyet éjjel és nappal hangyaszorgalommal raknak egymás mellé, mérges s ez a mérge, lassan bár, de annál biztosabban tönkreteszi a szervezetüket. Ez pedig annál szomorubb, mert hiszen a nyomdászok, a betűszedők intelligens s felvilágosodott emberek, a szabad szónak szabadelvű munkásai s így az irodalom, a közműveltség terjesztésének nélkülözhetetlen tényezői s mint ilyenek erőiknek, egészségüknek kimelését kétszeresen megérdemlik. E szempontok vezérelték a *Posner Károly Lajos és Fia* cég könyvnyomdai személyzetét akkor, a midőn elhatározták, hogy f. é. augusztus hó 18-án, az alapítandó „*Beteg nyomdászok üdülőhelye*” javára, Rákospalotán, a „*Korona*” vendéglőben, az „*Egyetértés*” férdfidalgylet szíves közreműködésével, társasjáték, hangverseny, világposta, tombola, díjtekvés és táncvígalmommal egybekötött jótékonyozó nyári mulatságot rendez, melyre tisztelettel meghívja mindazokat, kiknek kedvelése emberbaráti szív dobog. Az ünnepély sorrendje és műsora a következő: Reggel 10 órákor az erdőben: Versenyfutás urak és hölgyek részére, Bögretörés urak és hölgyeknek. Tojásfutás hölgyek részére, Zsákfutás urak ré-

— Én szállóba akartam hajtatni. A kocsis reám sem hallgatva hajtott.

— Micsoda szállóba? — botrányozott meg Tóni bátyánk. A sógorom, meg az édes hugom lakása lesz a mi szállodánk. Érti mi az?!

— Szabadkoztam, hogy én mint idegen . . .

— Maga hallgasson! — Főzött le az öreg. — Maga itt semmi, maga itt egy nulla! Érti mi az?! egy nulla!

— Köszönöm szépen.

A Boldogasszony útján haladva befelé a városba, élvezettel néztem a gróf Károlyi-féle lóvasutat, mely emlékembe esalta Ujpesti multját. Oly kedves lassúsággal döcögött a kávédaráló, melynek irányjelző tábláit valami asztalosinas ujthatta meg, a Szent-Rókus felé, mint a hogy valaha, régen-régen, Ujpestről Rákospalotára koezogott a meklenburgi az uradalmi kovács által konstruált köpöládával. Hja, gondoltam, Szeged szab. kir. városból még nem halt ki az érzék a régiségek iránt!

Hy édes morfondirozás közt állt meg a dr. Lichtmann-féle fogat az Attila-utca egyik emeletes háza előtt. Ebben lakik Fuchs bátyánknak a sógora: Sugár Sándor kereskedő és neje Regin nagysám, a Tóni bátyánk szeretetreméltó huga.

Alig szükség mondanom, hogy a családnál igazi magyar vendégszeretetben részesültünk. A háziasszony keresetlen, őszinte modora, a család fő figyelmessége, a leánykák kedvessége örökké emlékezetes marad reám nézve. Ennél a családnál telepedtünk le és innen indultunk ki naponta Szeged szépségeit megtekinteni és mindannyiszor azzal hajtottam le álomra fejemet, hogy a sok pénz még mindig hiány nélkül terheli kabátom belső zsebet.

Szeged város szépsége és nagyvárosias volta valóban meglepett. A Széchenyi-tér, a hol a városháza áll, parkirozásával párat-

lan. A közművelődési palota, a tüzoltó lak-tanya berendezésével, a színház, a Kas-féle vendéglő és kávéházi épület valósággal remek. Aztán a többi köz- és magánépületek is mind megragadják a figyelmet. A Tisza melletti korzó és Uj-Szeged kellemes sétahelyek, a hol Szegednek színe-java ad találkoztót egymásnak.

Itt a Kas-féle kávéház előtti téren volt alkalmam látni Kállay főispánt, dr. Löw Em-mánuel szegedi izr. főrabbit, Tóth főjegyzőt, a fiatal szenátorokat, Tömörkény Istvánt a városi irattárost és neves író, Cserzy Mihályt, a borbélyt, a kinek szegedi tárczáit *Homok* aláírással a Pesti Hírlap hasábjairól ismerjük, Reinert, a rendőrfőkapitányt, Kovácsot, a tüzoltófőparancsnokot, a Szegedi Napló és Szegedi Hirmondó szerkesztőit és munkatársait, stb. stb.

Mindezt pedig köszönhettem Kalmár Jenő öcsémuramnak, Fuchs bátyám nem közepes műveltségű, szellemes fiatal unoka-öcsésének, a franczia biztosító társaság ottani főhivatalnokának, a ki lekötőelőző előzékenységgel vállalkozott a cicerone szerepére.

A mi pedig a jöltartást illeti, gondoskodtak rólunk Fuchs bátyánk rokonai: Sugáré, aztán Weimann Márkus özreg ur, a ki 80 éves agkkora daczára még mindig első-rangu készítője az elegáns női toilleteknek, ennek férj. leányával Kohn Mártonnéval, Jenő öcsénk édesanyjával egyetemben, továbbá Bleyer mészáros-mester nejével és anyósával, a fúrge Katinénivel, Tóni bátyánk 76 éves nagynénjével, ezzel az önfeláldozó, jó lelkű aszszonnyal, kik mindannyian oly ebéd-ekkel láttak el bennünket, a melyek csak egy igazi jó magyar konyhából kerülhetnek ki.

Nyilván ezek a jó ebédek adták meg Sándor barátunknak, utitársunknak, az öreg Fuchs Tóni bátyánk öcsésének, a ki más-különböben egész szegedi tartózkodásunk alatt

ugy gurnyaszott, mint a pipés tyuk, mondom az a sok jó minden ennivaló esalhatta ajkára vasárnap délután azt az inditványt, hogy ránduljunk ki *Gedoba*, a parasztmulatság színhelyére.

A ki szép leányt, magyar leányt akar látni, annak jó lelkiismerettel ajánlom, menjen el a *Gedoba*. Annyi bajt, annyí kel-lemet együtt még nem láttam sohase!

Tóni bátyánk leste arezomon a hatást és mosolygott, no — és koecezintott a jó buczkóval teli pohárral.

Öszintén megvallom, hogy addig néztük a szebbnél szebb alakokat, szemeket és ar-czokat és addig koecezintgattunk, addig ka-esintgattunk, míg nem a szépnem látása és a buczkó hatása bennünket ittassá tett. Az-tán nem emlékeztünk semmire, még arra sem, hogy mi uton-módon kerültünk a közeli csalit által árnyékolt zöld pázsitra, a hol a hajnali órákban ébredtünk fel s a hol két pár szegedi papucs kandikált felénk.

Hogy éppen papucsról van szó: a ki Szegeden jár, el ne mulassa őzv. Frankné papucskereskedését felkeresni a Kárász-ut-czában, a hol a mellett, hogy pompás sze-gedi papucsokat vásárolhat, még papucs alá is kerülhet, ha a fiatal, szép menyecskén találja felejteti szemét.

Ez utóbbtól való félelmemben siettem elhagyni Szegedet és magam mellé vevén Sándor barátunkat, illő bucsuzás után, vo-natra szálltunk — otthagya magában Sze-geden Tóni bátyánkat.

Örültem, hogy tőle megszabadultam, csak azért, hogy most már költethek.

A visszautazás nem indult a kedvem szerint. Sándor barátom megváltotta ismét a harmadosztályu jegyet, sőt még annak a táviratnak a díját is kifizette, melyet Buda-pestre intéztem annak a kompániának a fejéhez, a ki, ha mulatságról van szó, miu-dig készen áll.

szére. Minden versenyben a győztes egy szép emléktárgyat nyer. 1 órákor bevonulás a vendéglőbe. Díjtekvés: I. díj 10 korona, II. díj 5 korona, III. díj 3 korona. Tréfás tombolánál minden szám nyer. Világpostánál az a hölgy, ki a legtöbb levelezőlapot eladja és a ki legtöbbet kapja, egy-egy értékes díjat nyer. Délután 4 órákor: 1. Férfikar, előadja az „Egyetértés” budapesti férfialeget. 2. „Othello Kispesztén”. Monológ, Vetési Lászlótól, előadja Székely Izsó ur. 3. Részlet, Strauss „Denevér” ez. operettjéből, éneklő Bajor Olga urhölgy, a Magyar színház tagja. Zongorán kíséri Deutsch József ur. 4. „Abránd” Verdi „Troubadour”-jából. Hegedűszó zongorakísérettel, előadja Sajó Hugó ur. Zongorán kíséri Deutsch József ur. 5. „Elkészt ötletek” Vigjáték 1 felvonásban E. D'hervilly-től. Előadják Gerőfi Rózsika k. a. és Kranner Lipót szakt. 6. Dalok. Éneklő az „Egyetértés” budapesti férfialeget. 7. Nagyszombat éjszakáján. Költemény Abrányi Émiltől, szavalja Ungár Jenő ur. 8. „Apród”-ária Meyerbeer „Hugonották”-jából és „Madárka, az erdőben” Taubertől, éneklő Sajó Jolán k. a. Zongorán kíséri Deutsch József ur. 9. Humoros előadás, tartja Vasvári Adolf ur. 10. Dalok. Éneklő Landsmann Zsigm. szakt. 11. Humoros előadás, tartja Avasszky Lipót szakt. 12. Férfikar. Előadja az „Egyetértés” budapesti férfialeget. Az összes szereplők a jótékonyezél érdekében szíveségből működnek közre. Belépőjegyük szolgáló műsorok előre váltva személyenként 40 fill., a pénztárnál 60 fill. Tánca a műsor után éjjel 11 óráig. A mulatság kedvezőtlen idő esetén is megtartatik a megfelelő fedett helyiségekben. Felülfizetéseket a jótékony célra közszónettel fogad a vigalmi bizottság (Posner-nyomda, VI. Csengery-uteza 31) és azokat a „Typographia” nyomdász szaklapban nyugtázza. A zenét Oláh Sándor híres alföldi cigányzenekara szolgáltatja. Jegyek Újpesten kaphatók: *Fuchs Antal és Salgó és társa utóda könyvnyomdájában.*

— **Hangverseny.** Az újpesti „Köznyelvi Kör” f. hó 3-án (szombaton) a rákospalotai parkvendéglő kerthelyiségében sikerült hangversenyt rendezett, több fővárosi előkelő művész közreműködésével, a vakokat gyámolító orsz. egyesület zenekara javára. A vakok egyesített zenekara szépen előadott zeneszámmal nyitotta meg a hangversenyt, mely után következett Haraszty Hermin urnó, a Vígsház művésznőjének nagyha-

A távirat így szólt: „Este 7 órai vonatnál várjatok 3 gummirádlissal. Vacsora hüvösvölgyben Holzspachnál”.

Most már nyugodt voltam. Majd lesz alkalmam költeni, csak még a Sándort rázzam le a nyakamról.

Kecskeméten egy jó megjelenésű fiatal ember szállt be hozzánk. Beszédbe elegyedünk vele. Közben kártyát vett elő és azt indítványozta, hogy játszunk valamit. Sándor nem engedte.

— Képzeld uram, fakadtam ki, 3 napot töltök Szegeden és egy garast sem költhettem. Pedig hát van pénzem, az arkangyalát! És mutattam neki a vigyorgó százásokat.

— Igaza van Sándor urnak, mondá ő, ily sok pénzzel nem jó leülni kártyázni. Jó lesz, ha biztos helyre teszi, mert sok rossz ember akad utazás közben.

Üssön meg a kő, gondoltam és a pénztárcámat vissza tettem kabátom belső zsebébe.

Budapestre értünk. A fiuk vártak, a gummirádlisok készen álltak. Elbucuztam Sándortól és a fiatal utitárostól, a ki a kijáratnál még meg is ölelt, annyira megtetszettem neki.

A Holzspachnál pompás vacsora. Folyt a pezsgő, mint a Tisza mikor kiárad. Kitűnően éreztük magunkat. Olyan jól esett, hogy mindezt én fizetem. Ezt az élvezetet siettem is magamnak megszerezni.

Sirva kell leírnom, hogy ezt a kéjt nem érhettem meg, mert a pénzzel teli tárczámnak hült helye volt.

Az a jó képű gazember esente ki a zsebből, mikor a kijáratnál megölelt.

Holzspachék azonban nem engednek. Itt kell hát ezimboráimmal együtt zálogban maradnom, míg a cechet ki nem fizetjük.

Táviratoztam Delessé urnak meg a pártkasszájának, hogy — az Istenért — küldjenek egy kis pénzt.

Kris-Kris.

tásu szavallata, előadván Heine „Khevlári buesuját” és Várad Antal „Óreg anyám meséje” című költeményét. A rendezőség az áldozatkész művésznőnek egy remek kivitelű esokorral halálta meg szíves fellépését. Következett Kun László, a Vígsház karnagyának ezimbalomjátéka, a mit a közönség szünni nem akaró tapsviharral fogadott. Ezután következett még a vakok által előadott néhány zeneszám, dicsőítvén az őket betanító Kun László hatalmas tudását. — A hangverseny befejeztével következett a tánc, mely régi jó szokás szerint a hajnali órákban ért véget.

— **A „szegény gyermekek felruházására alakult asztaltársaság”** f. é. augusztus hó 15-én (esütörtökön) Pótz Mihály ur vendéglőjében (Tavaszi-u. 12. sz.) szavallat, bővítés, művészet, ének, képes levelezőlap, világposta, tombola, serpentín- és confettidobálással egybekötött családi-műrit rendez. Kezde d. u. 6 órákor. A bemenet szabad.

— **Öngyilkosság a rákospalotai parkban.** Rossz időket étvünk, rossz esillagok járnak: emberek az élet végére nem várnak, se szere se száma az öngyilkosságnak. Kollermann Lipót 25 éves kertész s budapesti lakos f. é. június hó 31-én a rákospalotai parkban revolver golyót röpített agyába. Hulláját a rákospalotai hullaházba szállították.

Két levélke

dr. Sugár Bódog Úrnak, a „Társadalmi Lapok” felelős szerkesztőjének Helyben.

Tisztelt Szerkesztő Úr!

A „Társadalmi Lapok” 31-ik számában megjelent „Három csillagos bölességek” című cikkre csak *Ghy Pál* tudna érdemlegesen és méltóan válaszolni, miután azonban én *Ghy Pál* tollával nem rendelkezem, a „Három csillagos bölességek” csak annyit válaszolok, hogy furfangos okoskodással, szószátyársággal s gorombasággal sokat el lehet ugyan érni, különösen a félművelt közönség előtt, de a tárgyilagos igazságot — amelynek alapján én az „Újpesti Hamlet” című cikket megírtam s amelynek minden állítását bizonyítani is tudom, — megdönteni nem lehet. Újpest, 1901 augusztus 6.

Tisztelettel

* * *
a „Közérdek” külmunkatárs.

Tisztelt Kartárs Úr!

Ha Önnek, mint diplomás ügyvédnek, azért, mert ügyfeleitől — akár alperesek azok, akár felperesek, akár van igazuk, akár nincs — munkadíjat fogad el, azt mondaná valaki, hogy védőbeszédjeiben s írtaiban hülyeségek foglaltatnak és hogy talpnyaló: ön bizonyára az illetőt pimasznak és szemtelennek nevezné!

Tisztelt Kartárs Úr! mit mondjak én a „Társadalmi Lapok” azon cikkírójának, aki az én felelős szerkesztői munkadíjamat minduntalan felhántorgatja s az oly cikkek tartalmáért is, melyeket nem írtam, melyekért azonban a felelősséget elvállalom, a talpnyalás vádjával illet? Én nem mondok neki semmit, csak megvetem s e megvetésem kapcsán kettőt kijelentek.

Kijelentem azt, hogy nem ismerek olyan újpesti ellenzéki lapot, még az Ön lapját sem véve ki, amely egyes cikkek megírásáért, közléseért, kihagyásáért pénzt ne fogadott volna el éppen nem ellenzékiektől, ez pedig kissé esunyább dolog, mint az én szerződésileg kikötött felelős szerkesztői tiszteletdíj elfogadása, ez már valamivel több a talpnyalásnál. Kár tehát azzal a „fizetett tollal” dobálózni.

Kijelentem továbbá, hogy a 800 koronás felelős szerkesztői tiszteletdíjamat kész vagyok abban a pillanatban átengedni Önnek, amelyben a „Közérdek” kiadótulajdonosa a bizalmával Önt megfizeteli, s amelyben Önt a „Közérdek” szerkesztésére nálammál érdemesebbnek és szakavatottabbnak fogják találni azok, akik három év előtt ez állásra engem érdemesítették. Újpest, 1901 augusztus 6.

Tisztelettel

Brankovics György
a „Közérdek” fel. szerkesztője.

I R O D A L O M.

*Az állatok világa. A Brehm-féle munkából, amelynek magyar kiadása mindinkább

nagyobb feltűnést kelt, a 31-ik füzet is elhagyta a sajtót. Ebben a szintén szépen illusztrált füzetben a medve félekről szóló rész az észak-amerikai mosómedve ismertetésével véget ér s az uszólabuakra kerül a sor. Brehm a legérdekesebb állatok egyikét, a fókát kezdi rajzolni az ő ismert tudományosságával és szeretetreméltóságával. A fókákról azt mondják, hogy a kutyák után a legértelmesebbek s hogy értelmi képességük aránylag magas fokot áll. Az állatok világában az ő életükéről részletes leírást kap az olvasó, még pedig színes, olykor mulattató és minden tekintetben érdekes leírást. Az állatok világa a Légrády testvérek kiadásában füzetenként jelenik meg, igen tetszetős szövegrajzokkal, valamint fekete és színes műmellékletekkel. Egy füzet ára 80 fillér. Megrendelhető akár a kiadóhivatalban (Váci-körút 78.), akár pedig a könyvkereskedésekben.

*Irodalmi esemény van készülöben. Arról van ugyanis szó, hogy nemzeti irodalmunk összes elhunyt nagyjainak munkái egyöntetű, díszes kiadásban kerüljenek a magyar nemzet kezébe; egyöntetűen, díszesen és olesón, 55 esinösen kötött, könnyen kezelhető kötetben.

Balassától és Zrinyitól Arany Jánosig mindent magába foglal ez a kiadás, a mit költői irodalmunk maradandó beesüt fölműtathat. De nemesak költőink munkái: Széchenyi István, Deák Ferencz, Kossuth Lajos, Kemény Zsigmond munkáinak legjavát is. A „Magyar Remekírók” tehát nagy költőink és íróink olyan kiadása lesz, a melyenre évtizedek óta vár a magyar nemzet és arra való, hogy olvassák, mert elhagyja azt, a mi másod- vagy harmadrangu, avagy a mi esupán a tudós kutatót érdekli.

A régebbi írók műveit irodalmi értékeikhez és irodalomtörténeti jelentőségükhöz mért megválogatásban, az újkor írók (nevezetesen Arany, Vörösmarty, Petőfi, Tompa, Garay, Bajza, Czuczor, Vajda, Arany László, Szigligeti, Madách, Reviczky, Csiky) műveit lehetőleg teljességükben, mindenesetre főműveikkel fogja felölelni.

A Franklin-Társulat, mint e korszakos irodalmi vállalat kiadója, ezzel a vállalatával nagy meglepetést szerez a nemzetnek. Évek óta készül rá; egymás után szerezték meg terve kiviteléhez jeles íróink munkáinak kiadói jogát s most, hogy Arany János művei is tulajdonává lettek, siet annak megvalósításával s 55 tekintélyes szép kötetben egyesíti nemzetünk szellemi munkássága legjavának summáját, azzal a nagy gondossággal, melyet az ilyen tekintélyes vállalat megkövetel. Ezért az egyes írók munkáit leghivatottabbaink rendezik sajtó alá s látják el életrejjel. Elükön Gyulai Pál, Beöthy Zsolt, Berzeviczy Albert, Kossuth Ferencz, Eötvös Károly, Rákosi Jenő, Lévy József, Vadnay Károly, Heinrich Gusztáv, Riedl Frigyes, Badies Ferencz, stb.

Az eszme, mely a kiadó társulatot e nagyjelentőségű vállalat közreboesátásánál vezérli, az, hogy lehetővé tegye minden családnak a magyar nemzet jeles és remek íróinak megszerzését, ép úgy, a hogy a művelt külföldön is a legszegényebb jövedelmű család is legelső sorban a nemzeti classikusok birtokába jut.

A kiadó Franklin-Társulat e nagyvállalat részletes programját ősszel fogja közzétenni és ugyanakkor a kiadást megindítani. Kötelességének tartja azonban már most, — a közönség saját érdekében, — a figyelmet e korszakos vállalatra felhívni, hogy megtévesztések ellen megóvja. A hírlapokban ugyanis néhány nap óta „Képes remekírók könyvtára” cím alatt egy vállalat hirdettetik, melynek címe félreértésekre adhat alkalmat. Ily félreértések vagy megtévesztések kikerülése végett hangsúlyozni szükséges, hogy a magyar remekírók gyűjteménye kirárolag és csakis a Franklin-Társulat kiadásában jelenhetik meg, mivel ez a társulat ez idő szerint a nagy magyar írók kiadási jogainak kizárólagos tulajdonosa.

S P O R T.

Lóversenyek Tátra-Lomniczon és Budapest. Tátra-Lomnicz és Budapest, 1901 augusztus. E hó 7., 8., 10. és 11-én Lomniczon futnak a telivérek s az utolsó napon kerül eldöntésre a Kárpáti-díj, melyben az indokolt favorit Passe par tout Taral jockey-művésszel nyergőben fogja ez idei hatodik

győzelmét aratni. A lonniczi versenyeket nyomom követi a budapesti 11 napos nyári meeting, melynek határnapjai a következők: 15. 17. 18. 20. 22. 24. 25. 27. 29. 31. és szeptember 1. E meetingnek sok érdekessége lesz, így az előfoglalási piacot már huzamos ideje foglalkoztató Szent-István díj és az Erzsébet királyné díj. Az előbb említett a magyar lovaregylet érdeműs elnökének alkotása s ha végignézzük helyezettjeinek táblázatát, meglátjuk, hogy az e versenyben szerepet játszott lovak vittek már kis-, közép- és nagy súlyt, bizonyosságul annak, hogy a verseny propositióit kiváló gondal állapították meg.

A ma még benne indulásra jogosultakat itt adjuk:

4 é. Lili 52 ¹ / ₂	4 é. Prodigé 49
3 é. Dicső 46	3 é. Borderleau 46
3 é. Jász 46	3 é. Bakator 46
3 é. Rouszeroll 44 ¹ / ₂	4 é. Ritka II 49
3 é. Gepal 44 ¹ / ₂	3 é. Falb 58 ¹ / ₂
3 é. Harkaway 45	3 é. Estiesillag 46
5 é. Per Butters 61	3 é. Ezermester 58 ¹ / ₂
3 é. Booky 46	4 é. Kartal 54
3 é. Kalauer 46	5 é. Mindegy 61
3 é. Retour 53 ¹ / ₂	3 é. Eleget 46
4 é. Attila 61	3 é. Magasan 46
3 é. Busento 46	4 é. Facon 49
3 é. Kormos 46	4 é. Cavalcanti 49

Tipelős dolgában kiszivárgott istálló-híreket figyelembe nem veszünk, mert nagyon természetes, hogy minden istálló a maga választottját tartja nagyon jónak, hanem inkább közöljük az utolsó fogadási jegyzéseket, mely szerint Esti csillag 2:1 favorit, Ritka II és Mindegy 4:1, Facon és Attila 7:1; Falb 8:1 és a többi hosszú oddtszsal kapható; ehhez aztán vegyük a papírfomat s arra az eredményre jutunk, hogy jó esélyt visznek e díj startjához Lepke, Attila, Kormos, Ritka II, Falb, Estiesillag és az öreg Butters választottja. Szűkebb választásnál inkább érzékünk által vezérelve, Ritka II-re szavazunk, mert ez a ló már tavaly igazolta classisát, idei futásai alkalmával még nem volt kész és a valóban elsőrangú három- és négyévesektől nem megvetendő súlyengedményt kap. Reá leginkább a favorit lehet veszélyes, no meg Milne mester Cavalcantija, ha igaz a hír, hogy e díjra preparálják és lovása a nagy-hírű Reiff John lesz.

Az Erzsébet királyné díj 2000 méteres versenyére Szomorú (55¹/₂) a favorit 3:1, tehát megint a közelmúltban esodákat művelt Foster idomárnál levő ló, Attila (58¹/₂) és Falb (56) 5:1; Sobri (57), Topromene (57) és Durban (52) 7:1; High Leicestershire (53¹/₂) 8:1; Capo Gallo (61) 10:1. Ezt a versenyt tavaly nagy meglepetésre Diadal nyerte meg s gazdájának jó kilátásai vannak e szép díjat az idén is Attilával hazavinni.

Érdekesekek lesznek a kétévesek versenyei is, melyek hivatalosan lesznek a Hellenenthal díjban futott lovak értékét megmutatni, mert ma még nyílt kérdés, vajjon Ladon és Caunt Moritz vagy pedig Ka Gall, Llubar és Original képezik a 99-es évjárat diszeit.

CSARNOK.

A mi hőseink.

— Graza és Záhony története —

Korrajz.

3.

Írta: Brankovics György.
(Folytatás)

Midőn az őrszem közvetlen közelébe ért, gyorsan felemelkedett a földről, egy ugrással rávetette magát a muszkára s mielőtt az egy hangot adhatott volna, örökre elnémitá törével. Egy pár percnyi véres műtét után a koresma kivilágított ablaka alá lo-pózkodott s megszámlálta a bennlevőket.

— Tizenketten vannak! jelenté egy rövid negyedóra múlva, ismét lovára ülve.

— Csak! — hangzott megvetőleg Graza ajkáról.

— Kardjaik — folytatá Záhony — az ajtó és a kemence között vannak a falhoz támasztva.

— Annál jobb. Menjünk.

Szép esendesen, hogy a lódobogás fel ne riassza a vadat, belovagoltak a koresma udvarába s ott gyorsan leszállva lovaikról berontottak a szobába.

Graza egy pillanat alatt a kardok előtt termett, pisztolyát az asztal körül ülő tisz-

tekre szögezé s harsány hangon kiáltá — hogy megértsék — németül:

— Meghal a ki megmozdul, az urak foglyaim!

Az orosz tiszték kezéből kiesett a pohár s kővé váltak. Az ijedség első pillanat arra használta fel Záhony, hogy a kardokat összenyalábolta, kivitte az udvarra s ledobta a kutba, a második pillanatban már ott állott pisztolyal kezében az ajtó küszöbén.

Graza ekkor felszólitotta a tisztéket, hogy a legtisztességesebb bánásmódban részesíti őket, ha sorsukba belenyugosznak, ellenkező esetben irgalmatlanul le fog lövetni mindegyik, aki megkísérlelé a szökést.

A tiszték kijelentették, hogy sorsukba belenyugosznak. Graza erre katonásan ki vezényelte őket az udvarra, ott kettős rendbe állította, felpattant lovára s a menet megindult. Záhony elől — Graza hátul fel egész Komáromig, ahol átszolgáltatta foglyait.

*

Nagyon sokan vannak még Zólyomgyében, kik igen élénken emlékeznek Nándoryra, a megyének sok éven át zsarnok fő-bírájára. Ez a hatalmas ur Korpona városában székel, magyar neve dacára is tót volt s a magyart rettenetesen gyűlölte. Graza és Záhony rálestek Szásziban, elfogták s mint hazaárulót Görgey táborába szállították. Hogy hogy nem, Nándorynak sikerült Görgey körmei közül kiszabadulni s midőn a bányavárosok az osztrákok hatalmába kerültek, ismét főbíróvá lőn; visszatért Korponára, a város hazafias tanácsát azonnal széjjel ugrasztotta s helyébe „feketesárga” atyafiakat ültetett.

Ezek a jó urak Nándoryval együtt várva várták azt a pillanatot, amidőn Graza és Záhony városukba teszi a lábát s megesküdtek, hogy élve avagy halva, de átszolgálatják őket az osztrákoknak.

Graza és Záhony nem sokáig vártak magukra. Először is ismerték a sárga-fekete tanács vágyait, másodsor pedig „a mi hőseinket” nagyon vonzotta abba a városba az a husdarab, amit szivnek neveznek, mert hát mind a kettőnek ott lakott az aranyos jegyese, már pedig tudvalévő dolog, hogy „a galamb bizony fészket rak a hősök siskájába is.”

Egy szóp napon a gyógyszerház előtti padokon ül az egész tanács s — uramfi, egyszerre, mintha a földből bujt volna elő, előtűnik terem hatalmasan felfegyverkezve, egyegy tizenhét markos paripán Graza és Záhony.

Graza megvetőleg tekint a jól ismert s hosszúra nyúlt pofákra s dörgő hangon kérdi: — Mit csináltok svarezgelbek?!

A tisztelt tanács annyira megijedt, hogy a felelettel máig is tartozik.

Graza és Záhony leszállt lováról s nyugodtan a jegyesehez tért be egy-két édes órára mindegyik. A sárga-fekete tanács pedig futárt küldött Selmezbányára s egy század katonaságot kért a két ifju elfogatására. Meg is érkezett oda csakhamar egy század vadász, de már akkor hiült helyét találta hőseinknek és eredménytelenül tért vissza Selmezre.

Nándory főbíró uram ezután egy század hurbanistát tartott készletben.

*

Vásár volt Losonezon s „a mi hőseink” ezuttal még két bajtársal együtt éppen ott időztek, midőn híre jött, hogy a Grabbe tábornok által vezényelt orosz hadsereg ki-mozdult Zólyomból s gyors menetekben Losonez felé közeledik.

Vitézeinknek sem kellett több, nyeregbe vetették magukat s az oroszok elé vágtattak.

Videfalva fölött már golyót válthattak volna a portyázó kozákokkal, ha ezek hőseinket megpillantván, rögtön hátat nem fordítanak.

Graza elhatározta, hogy az orosz hadsereget mindaddig feltartja előnyomulásában, amíg Losonezon a vásár el nem oszlik s a szegény vidéki nép meg nem menekül.

Videfalva fölött, az országutól jobbra, egy mély árok húzódott a hegy felé. Graza és társai az árok innenső részén, egymástól mintegy háromszáz lépésnyire foglaltak állást s beüzentették Losonezra, hogy a nép meneküljön, mert nyakukon a veszély.

(folyt. köv.)

Steiner József

szabó- és férfidivatüzlete.

Van szerencsém Ujpest n. é. közönségének b. tudomására adni, hogy az **uj köz-ségházában István-utca 12. sz. a.** a mai modern kor igényeinek teljesen megfelelő uj

szabó- és férfidivatáru fióküzletet

rendeztem be, a hol is nagy választékban a legjutányosabb áron következő czikkek úgy mint:

ingek, gallérok, manzsetták, zseb-kendők, esernyők, harisnyák, kalapok és mindennemű férfi pipere-czik-kek kaphatók.

Férfiöltönyök mérték szerint a legfinomabb és legujabb divat szerint jutányos áron készítettnek.

Főtörekvésem oda fog irányulni, hogy a n. é. közönség igényeit pontos és reális kiszolgálás által minden irányban kielégítem, miért is szives támogatását kéri

alázatos tisztelettel

Steiner József

szabó- és férfidivatáru-üzlettulajdos.

Teljesen egyedül álló szép családi ház, mely 4 szoba, fürdőszoba, konyha, cselédszoba, mosokonyha, éle-kamra, pincze, befásított udvar és nagy konyhakertből áll, — azonnal vagy november 1-ére olcsón kiadó.

Tudakozódni lehet a helyszínén, Ujpest, 1-3. Tavasz-utca 67. szám alatt.

Arpád-ut 4. sz. házban üzlethelyiségek lakással s még kisebb-nagyobb lakások azonnal is kiadók.

Egy jó házból való fiu nyomdásztanonecznak felvétetik. Bővebbet a kiadóhivatalban.

1589. végrh. sz. 1901.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az upesti kir. járásbíró-ságnak 1901. évi V. 803/5. sz. a. kiküldő és a budapesti kir. keresk. és váltótörvényszék 34390. sz. elrendelő végzése folytán **Lengyel Soma** ügyvéd által képviselt **Preszbúrger Károly** felperes részére **Kiss Gyula** alperes ellen 440 korona követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 1733 kor. becsült ingóságokra az upesti kir. járásbíró-ság V fenti sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is, amennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna **Ujpesten, Lőrincz-utca 102. sz. alatti házban** leendő megtartása határidőül 1901. évi **augusztus hó 9. napján délután 4 órája** kitűzetik, a mikor a bíróság lefoglalt butorok, hintó stb. s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénz-fizetés mellett, szükség esetén beesáron alul is el fognak adatni.

Felhívatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató

követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt Ujpesten, 1901. évi július hó 27. napján.

Polgár

kir. bírósági végrehajtó

1490. végrh. sz. 1901.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az ujbpesti kir. járásbíró-ságnak 1901. évi V. 1146 3 és a bpesti kir. ker. váltótörvényszék 1900. évi 141819. sz. végzése folytán dr. Krnó Péter ügyvéd által képviselt Váci takarékpénztár felperes részére dr. Sugár Bódog és társai alperesek ellen 210 korona követelés s járulékaik erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 1832 kor. becsült ingóságokra az ujbpesti kir. járásbíró-ság V. fenti sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is, amennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna Ujpesten, Arpád-ut 24. sz. alatti házban leendő megtartása határidőül 1901. évi augusztus hó 21. napján d. e. 1/2 órája kitűzetik, a mikor a bíróság lefoglalt butorok stb. s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt Ujpesten, 1901. évi augusztus hó 5. napján.

Polgár

kir. bírósági végrehajtó

1402. számhoz. 1901.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az ujbpesti kir. járásbíró-ságnak 1901. évi V. 844 4. sz. végzésével dr. Vass Dezső ügyvéd által képviselt Herold Károly felperes részére Hausner Ignác alperes ellen 3580 korona követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 1090 kor. becsült ingóságokra az ujbpesti kir. járásbíró-ság fenti számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak a felülfoglaltatók követelése erejéig is, amennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperes lakásán Rákospalotán, Ujfalu Földvári-utca 16. sz. házban leendő megtartása határidőül 1901. évi augusztus hó 21. napján délutáni 3 órája tűzetik ki, mikor a bíróság lefoglalt butorok s üzleti berendezés s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Ujpesten, 1901. évi augusztus hó 2. napján.

Kiss Gyula

kir. bir. végrehajtó.

3769. tk. 1901. sz.

Arverési hirdetményi kivonat.

Az ujbpesti kir. járásbíró-ság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Istvá-

novits Frigyes zágrábi lakos végrehajtató-nak néhai Gajdosch Mihályné szül. Haslacher Erzsébet ismert örökösei, Gajdosch Mihály ujbpesti lakos, Haslacher Magdolna villaehi lakos és Istvánovits Anna zágrábi lakos és az ismeretlen örökösök részére kirendelt ügygondnok Pajor Rezső budapesti ügyvéd elleni 6000 korona tőke követelése és jár. iránti végrehajtási ügyében a pestvidéki kir. törvényszék (az ujbpesti kir. járásbíró-ság) területén, Ujpest községben fekvő, az ujbpesti 821. sz. betétben felvett A + 1-2 sorszámu 1141-1142. hrszámu ingatlanok még Gajdosch Mihályné szül. Haslacher Erzsébet nevében álló felerészére 3000 korona kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1901. évi augusztus hó 28-ik napján délelőtt 11 órakor az alulirt bíróság helyiségében (község-háza II. em. 59. ajtó) megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10⁹ -át, vagyis 300 koronát készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az érvényben levő igazságügyminiszteri rendeletekben kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Ujpesten, 1901. évi június hó 26. napján.

A kir. járásbíró-ság mint telekkönyvi hatóság.

S z ü c s

kir. albiró.

1453. számhoz 1901.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az ujbpesti kir. járásbíró-ságnak 1901. évi V. 1469 2 sz. végzésével dr. Zoltán Géza ügyvéd által képviselt Gottlieb Ignác felperes részére Gratzinger Miksa alperes ellen 104 korona. 12 fillér, követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt s 709 kor. becsült ingóságokra az ujbpesti kir. járásbíró-ság V. fenti sz. végzésével az árverés elrendeltetvén, annak a felülfoglaltatók követelése erejéig is, a mennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna alperes lakásán Ujpesten, Arpád-ut 16. szám házban leendő megtartása határidőül 1901-ik évi augusztus hó 16. napján délutáni 3 órája tűzetik ki, mikor a bíróság lefoglalt butorok stb. s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Ujpesten, 1901. évi aug. hó 2-ik napján.

Kiss Gyula

kir. bírósági végrehajtó.

1489. végrh. sz. 1901.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az ujbpesti kir. járásbíró-ságnak 1900. évi V. 1822 4. és a bpesti kir. ker.- és váltótörv. 1900 évi 39488 sz. végzése folytán dr. Krnó Péter ügyvéd által képviselt Váci Takarékpénztár felperes részére dr. Sugár Bódog és társai alperesek ellen 180 kor. követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperesektől lefoglalt és 1832 kor. becsült ingóságokra az ujbpesti kir. járásbíró-ság V. fenti sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is, a mennyiben azok kielégítési jogot nyer-

tek volna Ujpesten, Arpád-ut 24. sz. a házban leendő megtartása határidőül 1901. évi aug. hó 23. napján d. e. 1/2 órája kitűzetik, a mikor a bíróság lefoglalt butorok, stb. s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt Ujpesten, 1901. évi aug. hó 6. napján.

Polgár

kir. bírósági végrehajtó.

1444. számhoz. 1901.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az ujbpesti kir. járásbíró-ságnak 1900. évi V. 4228 6. sz. végzésével dr. Leszlényi Imre ügyvéd által képviselt Fleissner J. felperes részére Bohácsy Katalin alperes ellen 177 kor. 40 fill. követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt s 1196 kor. becsült ingóságokra az ujbpesti kir. bíróság V. fenti sz. végzésével az árverés elrendeltetvén, annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is, a mennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna alperes lakásán, Rpalota Parkvendéglő leendő megtartása határidőül 1901-ik évi augusztus hó 21-ik napján d. e. 11 órája kitűzetik, a mikor a bíróság lefoglalt butorok s vendéglő berendezés s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Ujpesten, 1901. évi augusztus hó 6. napján.

Kiss Gyula

kir. bírósági végrehajtó

1578. végrh. sz. 1901.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az ujbpesti kir. járásbíró-ságnak 1900. évi V. 2884 5. sz. végzése folytán dr. Führer Simon ügyvéd által képviselt Laszip Sándor felperes részére N. Matuz Mihály és társai alperes ellen 660 kor. követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 2102 kor. becsült ingóságokra az ujbpesti kir. járásbíró-ság V. fenti sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap és felülfoglaltatók erejéig is, a mennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna Rpalotán megkezdve N. Matuz Mihály vasut-u. 44. sz. a. és folytatva Matuz István Fő-ut 39. sz. a. házban leendő megtartása határidőül 1901. évi augusztus hó 14. napján délelőtt 1/2 órája kitűzetik a mikor a bíróság lefoglalt butorok s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt Ujpesten, 1901. évi augusztus hó 1. napján.

Polgár

kir. bírósági végrehajtó.